ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 23ης Ιανουαρίου 1975 *

Στην υπόθεση 51/74,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

της Ομόρρυθμης εταιρίας P. J. Van der Hulst's Zonen, με έδρα το Hillegom,

και

Produktschap voor Siergewassen (γραφείο παραγωγής διακοσμητικών φυτών), εγκατεστημένου στη Χάγη,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία

— του άρθρου 16 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 234/68 του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 1968, περί ιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των ζώντων φυτών και των προϊόντων της ανθοκομίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 27 επ.),

— του άρθρου 40 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 1 του κανονισμού 234/68,

— του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους R. Lecourt, πρόεδρο, Mackenzie Stuart, πρόεδρο τμήματος, A. M. Donner, R. Monaco, P. Pescatore, H. Kutscher και M. Sørensen (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Trabucchi
γραμματέας: A. van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με απόφαση της 16ης Ιουλίου 1974, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Ιουλίου, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, τρία ερωτήματα ως προς την ερμηνεία ορισμένων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, σε σχέση με ολλανδικές κανονιστικές ρυθμίσεις επιβάλλουσες ορισμένους φόρους στον τομέα του εμπορίου των βολβών ανθέων.

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς, στην οποία μια εταιρία, η οποία καλλιεργεί και πωλεί βολβούς ανθέων, αντιτάχθηκε στην καταβολή ορισμένων ποσών που της ζητήθηκαν ως φόροι σχετικοί με τους βολβούς της εσοδείας 1972.

3 Πρόκειται, αφενός, περί φόρου καλούμενου «επί των πλεονασμάτων» και, αφετέρου, περί φόρου καλούμενου «επαγγελματικού» για τον τομέα των βολβών ανθέων.

4 Όπως προκύπτει από την κανονιστική ρύθμιση περί του φόρου επί των πλεονασμάτων, κάθε αγοραστής κάτοχος δελτίου εμπόρου, εκδιδόμενου από τον επαγγελματικό οργανισμό στον τομέα των διακοσμητικών φυτών, απολαύει εκπτώσεως της τιμής αγοράς, ενώ κάθε πωλητής που πωλεί βολβούς σε αγοραστή μη κάτοχο δελτίου εμπόρου, συμπεριλαμβανομένου κάθε αλλοδαπού αγοραστή,

πρέπει να καταβάλλει το φόρο· σημειωτέον τα ποσά της μειώσεως και του φόρου είναι ίσα.

5 Ο φόρος δεν εισπράττεται στην περίπτωση κατά την οποία ο παραγωγός των βολβών τους χρησιμοποιεί για την ανθοκομία στην ίδια του επιχείρηση, το αυτό δε συνέβαινε επί ορισμένη περίοδο το 1973, στην περίπτωση αγοραστή κατόχου δελτίου εμπόρου, ο οποίος χρησιμοποιούσε ο ίδιος τους βολβούς για ανθοκομία.

6 Το προϊόν του φόρου τροφοδοτεί ταμείο που έχει ως κύριο σκοπό να χρηματοδοτεί την αγορά βολβών ανθέων οι οποίοι, δεδομένου ότι δεν έχουν επιτύχει στην αγορά την καθορισθείσα από το ταμείο κατωτάτη τιμή, προσκομίζονται σ' αυτό προς καταστροφή.

7 Όπως προκύπτει από την κανονιστική ρύθμιση περί επαγγελματικού φόρου, ο εν λόγω φόρος επιβάλλεται και εισπράττεται δυνάμει κανόνων οι οποίοι, σε μεγάλες γραμμές, είναι ανάλογοι με τους κανόνες τους σχετικούς με το φόρο επί των πλεονασμάτων, αν και διακρίνονται από αυτούς επί πολλών λεπτομερειακών σημείων εξαιρετικά περίπλοκου χαρακτήρα.

8 Προβλέπεται, ιδίως, ότι η έκπτωση που πρέπει να χορηγηθεί από τον πωλητή, καθώς και το ποσοστό του καταβλητέου φόρου κατά την πώληση σε ολλανδούς αγοραστές, είναι κατώτερα κατά 0,5% από το ποσοστό του καταβλητέου φόρου κατά την πώληση σε αλλοδαπό αγοραστή.

9 Το προϊόν του φόρου τροφοδοτεί ταμείο χρηματοδοτήσεως επαγγελματικών στόχων, στον τομέα της καλλιεργείας των βολβών, για τη χρηματοδότηση της επιστημονικής έρευνας, της απρόσωπης διαφήμισης και άλλων γενικών επαγγελματικών στόχων.

Επί του πρώτου ερωτήματος

10 Με το πρώτο ερώτημα ερωτάται αν το άρθρο 16 της Συνθήκης ΕΟΚ και το άρθρο 10 του κανονισμού 234/68 περί ιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των ζώντων φυτών και των προϊόντων της ανθοκομίας έχουν την έννοια ότι φόροι, όπως οι επίμαχοι, συνιστούν φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εξαγωγικούς δασμούς.

11 Οι διάδικοι της κύριας δίκης φαίνεται να συμφωνούν επί του ότι ο φόρος επί των πλεονασμάτων πλήττει, κατά ομοιόμορφο τρόπο, το εσωτερικό εμπόριο στις Κάτω Χώρες και την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων, διαφωνούν όμως ως προς

το αν ο βαρύτερος φόρος που πλήττει τις εξαγωγές, λόγω των διαφορετικών ποσοστών του επαγγελματικού φόρου, εξουδετερώνεται από άλλα συστατικά στοιχεία του συνόλου της ολλανδικής κανονιστικής ρυθμίσεως στον τομέα της καλλιεργείας των βολβών και της ανθοκομίας.

12 Στο πλαίσιο διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης, το Δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει μια τέτοια διαφορά, η οποία υπάγεται στην αρμοδιότητα του εθνικού δικαστή όπως, άλλωστε, και να προβεί σε οποιαδήποτε εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως.

13 Η απαγόρευση εισπράξεως φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εξαγωγικούς δασμούς, στο εμπόριο στο εσωτερικό της Κοινότητας, αφορά οποιαδήποτε φορολογική επιβάρυνση που εισπράττεται με την ευκαιρία ή λόγω της εξαγωγής του οικείου προϊόντος και η οποία έχει επί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων την ίδια περιοριστική επίπτωση, όπως και ο δασμός.

14 Στο μέτρο που μπορεί να αποδειχθεί ότι η εφαρμογή εσωτερικού φόρου πλήττει τις πωλήσεις κατά την εξαγωγή βαρύτερα από τις πωλήσεις στο εσωτερικό της χώρας, ο εν λόγω φόρος έχει, επομένως, αποτέλεσμα ισοδύναμο προς εξαγωγικό δασμό.

15 Επί πλέον, στο μέτρο που ένας εσωτερικός φόρος πλήττει, κατά ομοιόμορφο τρόπο, τις πωλήσεις στο εσωτερικό και τις εξαγωγές, μπορεί να πρέπει να ληφθεί υπόψη ο προορισμός των εισπραττομένων χρηματικών επιβαρύνσεων.

16 Πράγματι, αν ένας φόρος έχει ως σκοπό τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων που αποβλέπουν στο να καταστήσουν το εσωτερικό εμπόριο αποδοτικότερο από την εξαγωγή ή στο να ευνοήσουν, κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο, το προϊόν που προορίζεται στο εσωτερικό εμπόριο εις βάρος του προϊόντος που προορίζεται για εξαγωγή, είναι ικανός να παρεμβάλει εμπόδια στην εξαγωγή και να παράγει, έτσι, αποτέλεσμα ισοδύναμο προς δασμό.

17 Πρέπει, επομένως, να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα η απάντηση ότι, εσωτερικός φόρος μπορεί να έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο προς εξαγωγικό δασμό όταν η εφαρμογή του πλήττει τις πωλήσεις κατά την εξαγωγή βαρύτερα από τις πωλήσεις στο εσωτερικό της χώρας, ή όταν ο φόρος έχει ως σκοπό τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων που αποβλέπουν στο να καταστήσουν το εσωτερικό εμπόριο αποδοτικότερο από την εξαγωγή, ή στο να ευνοήσουν, κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο, το προϊόν που προορίζεται για το εσωτερικό εμπόριο, εις βάρος του προϊόντος που προορίζεται για εξαγωγή.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

18 Με το δεύτερο ερώτημα το Δικαστήριο καλείται να αποφανθεί αν το άρθρο 40 της Συνθήκης και το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 234/68, ή οποιαδήποτε άλλη διάταξη ή γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, συνεπάγονται ότι δεν επιτρέπεται πλέον στις ολλανδικές αρχές, που κατέχουν νομοθετική εξουσία, να θεσπίζουν οποιαδήποτε κανονιστική ρύθμιση περί οργανώσεως αγοράς, όπως η περιεχόμενη στο «Verordening Surplusheffing» και το «Werordening Vakheffing», όσον αφορά τον τομέα στον οποίο αφορά το άρθρο 1 του κανονισμού 234/68, παρά μόνο σε εκτέλεση των διατάξεων αυτού του κανονισμού ή άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου.

19 Το άρθρο 40, παράγραφος 2, της Συνθήκης προβλέπει ότι θα δημιουργηθεί κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών υπό τη μορφή είτε κοινών κανόνων ανταγωνισμού, είτε υποχρεωτικού συντονισμού των διαφόρων εθνικών οργανώσεων αγοράς, είτε ευρωπαϊκής οργανώσεως της αγοράς.

20 Δυνάμει της παραγράφου 3, η κοινή οργάνωση σε μία από τις προβλεπόμενες μ' αυτό τον τρόπο μορφές, δύναται να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής, ιδίως δε ρυθμίσεις των τιμών, ενισχύσεις τόσο για την παραγωγή όσο και για την εμπορία των διαφόρων προϊόντων, μέτρα αποθηκεύσεως και λογιστικής μεταφοράς, κοινούς μηχανισμούς σταθεροποιήσεως των εισαγωγών ή των εξαγωγών.

21 Ο κανονισμός 234/68 ορίζει, στο άρθρο 1, ότι η κοινή οργάνωση αγοράς που ιδρύει περιλαμβάνει ένα καθεστώς κανόνων ποιότητος και συναλλαγών στον τομέα για τον οποίο πρόκειται.

22 Το άρθρο 12 του κανονισμού προβλέπει τη δυνατότητα για το Συμβούλιο να θεσπίζει τα μέτρα που θα ήσαν αναγκαία για τη συμπλήρωση των διατάξεων του κανονισμού σε συνάρτηση με την κτηθείσα πείρα.

23 Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 234/68 διαπιστώνει ότι η παραγωγή των ζώντων φυτών και των προϊόντων της ανθοκομίας έχει ιδιαίτερη σημασία στην αγροτική οικονομία ορισμένων περιοχών της Κοινότητας και αναφέρει την ανάγκη να ευνοηθεί η ορθολογική διάθεση της παραγωγής αυτής και να εξασφαλιστεί η σταθερότητα της αγοράς.

24 Όσον αφορά ειδικότερα τους βολβούς ανθέων, είναι βέβαιο ότι η εξαγωγή των Κάτω Χωρών αντιπροσωπεύει πλέον του 90% του συνόλου των εξαγωγών των κρατών μελών.

25 Αφής στιγμής η Κοινότητα θέσπισε, δυνάμει του άρθρου 40 της Συνθήκης, κανονιστική ρύθμιση περί ιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγοράς σε ορισμένο τομέα, τα κράτη μέλη οφείλουν να απέχουν από οποιοδήποτε μέτρο ικανό να παρεκκλίνει από αυτήν ή να τη θίξει.

26 Παρίσταται, συνεπώς, ανάγκη να εξεταστεί, πρώτον, αν μια κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, συμβιβάζεται με τον κανονισμό 234/68, λαμβανομένων υπόψη, όχι μόνον των ρητών διατάξεων, αλλά και του σκοπού και των στόχων του κανονισμού αυτού.

27 Ο κανονισμός 234/68 δεν αποφαίνεται, ούτε θετικά ούτε αρνητικά, περί του αν εθνικές υφιστάμενες ή μελλοντικές κανονιστικές ρυθμίσεις συμβιβάζονται με την κοινή οργάνωση της αγοράς που ιδρύει με τις διατάξεις του.

28 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν η ύπαρξη εθνικού μηχανισμού παρεμβάσεως, όπως ο θεσπιζόμενος με την ολλανδική κανονιστική ρύθμιση, είναι ικανός να θίξει το σκοπό ή τους στόχους του κανονισμού.

29 Ένας τέτοιος μηχανισμός μπορεί, πράγματι, να συμβάλλει στο να ευνοήσει την ορθολογική διάθεση της παραγωγής και στο να εξασφαλίσει τη σταθερότητα της αγοράς, όχι μόνο στο κράτος μέλος για το οποίο πρόκειται, αλλά και στο σύνολο της Κοινότητας, όταν η εθνική παραγωγή είναι τόσο σημαντική στο πλαίσιο της κοινής αγοράς, όπως είναι η περίπτωση της ολλανδικής παραγωγής βολβών ανθέων.

30 Εν τούτοις, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να εξεταστεί ο εθνικός μηχανισμός παρεμβάσεως, όχι μόνο στο σύνολό του, αλλά και ως προς τα συστατικά του στοιχεία, ιδίως τους κανόνες ποιότητας στους οποίους πρέπει να ανταποκρίνονται τα προϊόντα για να γίνουν δεκτά στην παρέμβαση, σε σχέση με τους κοινοτικούς κανόνες ποιότητας που ορίζονται για τη διάθεση των εν λόγω προϊόντων στο εμπόριο.

31 Σχετικώς, είναι δυνατό εθνικοί κανόνες ποιότητας, λιγότερο απαιτητικοί από τους κοινοτικούς κανόνες, να αποβλέπουν στο να ευνοήσουν την παραγωγή βολβών μη εμπορεύσιμων.

32 Όταν η συμπληρωματική φορολογική επιβάρυνση, για το λόγο αυτό, του ταμείου χρηματοδοτήσεως παρεμβάσεως, καλύπτεται από το φόρο και κατανέμεται μ' αυτόν τον τρόπο στα διατιθέμενα στο εμπόριο προϊόντα, συμπεριλαμ-

βανομένων των εξαγομένων προϊόντων, αυτό το στοιχείο αντιβαίνει προς τον επιδιωκόμενο με την κοινή οργάνωση αγοράς σκοπό και η κανονιστική ρύθμιση είναι, για το λόγο αυτό, ασυμβίβαστη προς την εν λόγω κοινή οργάνωση.

33 Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης ισχυρίστηκε ότι η ολλανδική κανονιστική ρύθμιση περί του φόρου επί των πλεονασμάτων και του επαγγελματικού φόρου εισάγει διακρίσεις, παραβιάζοντας τις καθιερωθείσες με τη Συνθήκη αρχές.

34 Σχετικώς, οι απαγορεύσεις διακρίσεων που λαμβάνονται υπόψη απορρέουν, αφενός, από την αρχή επί της οποίας στηρίζεται το άρθρο 95, το σχετικό με τους εσωτερικούς φόρους και, αφετέρου, από τη διάταξη του άρθρου 40, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, δυνάμει της οποίας οι κοινές οργανώσεις των γεωργικών προϊόντων πρέπει να αποκλείουν κάθε διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών της Κοινότητας.

35 Μια κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, προσκρούει στις απαγορεύσεις που συνάγονται από αυτές τις διατάξεις, έστω και με εφαρμογή κατ' αναλογία, όταν τα εξαγόμενα προϊόντα πλήττονται βαρύτερα από τα διατιθέμενα στο εμπόριο στην εσωτερική αγορά, ή όταν το προϊόν του φόρου έχει ως σκοπό να ευνοήσει τα εγχώρια προϊόντα.

36 Πρέπει, επομένως, να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα η απάντηση ότι:

α) εθνικός μηχανισμός παρεμβάσεως είναι ασυμβίβαστος προς τον κανονισμό 234/68 περί ιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των ζώντων φυτών και των προϊόντων της ανθοκομίας, καθόσον προϊόντα μη ανταποκρινόμενα στους κοινοτικούς κανόνες ποιότητας, που έχουν καθοριστεί δυνάμει του κανονισμού, γίνονται δεκτά στην παρέμβαση,

β) εσωτερικός φόρος επί των πωλήσεων προϊόντων είναι ασυμβίβαστος προς τις απαγορεύσεις διακρίσεων που προκύπτουν από τη Συνθήκη ΕΟΚ, όταν πλήττει τις πωλήσεις κατά την εξαγωγή βαρύτερα από τις πωλήσεις στην εγχώρια αγορά, ή όταν το προϊόν του φόρου προορίζεται στο να ευνοήσει τα εγχώρια προϊόντα.

37 Αυτή η απάντηση, διδόμενη στο πλαίσιο διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης, δεν μπορεί να προδικάσει το αποτέλεσμα εξετάσεως, στην οποία θα μπορούσε να προβεί η Επιτροπή για να διαπιστώσει αν τα εν λόγω εθνικά μέτρα συνιστούν ενισχύσεις ασυμβίβαστες προς το άρθρο 92 της Συνθήκης.

Επί του τρίτου ερωτήματος

38 Με το τρίτο ερώτημα, το Δικαστήριο καλείται να αποφανθεί αν το άρθρο 93, παράγραφος 3 της Συνθήκης, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη δεύτερη φράση αυτής της παραγράφου διαδικασία περιλαμβάνει και την όχληση κατά την έννοια του άρθρου 93, παράγραφος 2, στο οποίο η παράγραφος αναφέρεται, και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αν αυτή η ίδια παράγραφος έχει την έννοια ότι μια τέτοια όχληση εκ μέρους της Επιτροπής έχει ως συνέπεια το εν λόγω εθνικό μέτρο ενισχύσεως να μην μπορεί να εφαρμοστεί πριν η εν λόγω διαδικασία καταλήξει σε τελική απόφαση.

39 Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, αυτό το ερώτημα υποβλήθηκε με την ευκαιρία εγγράφου, κατατεθέντος από την προσφεύγουσα της κύριας δίκης που αντιγράφει έγγραφο απευθυνθέν στις 9 Φεβρουαρίου 1972 από την Επιτροπή στον Υπουργό Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

40 Όπως, ωστόσο, προκύπτει από την επικεφαλίδα αυτού του εγγράφου, αυτό δεν έχει ως αντικείμενο όχληση κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου, αλλά εντάσσεται στο πλαίσιο ελέγχου των συστημάτων ενισχύσεως, στον οποίον προέβη η Επιτροπή δυνάμει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου.

41 Το έγγραφο περιέχει, πράγματι, προτάσεις διατυπωθείσες δυνάμει, ουχί του άρθρου 93, παράγραφος 3, αλλά της δευτέρας φράσεως της παραγράφου 1, πράγμα το οποίο επιβεβαίωσε η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου, με την ευκαιρία της υπό κρίση υποθέσεως.

42 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο θεωρεί ότι μπορεί να συναγάγει ότι το ερώτημα δεν έχει πλέον αντικείμενο.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε, με απόφαση της 16ης Ιουλίου 1974, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven, αποφαίνεται:

1) Εσωτερικός φόρος μπορεί να έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο προς εξαγωγικό δασμό όταν η εφαρμογή του πλήττει τις πωλήσεις κατά την εξαγωγή βαρύτερα από τις πωλήσεις στο εσωτερικό της χώρας, ή όταν ο φόρος έχει ως σκοπό τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων που αποβλέπουν στο να καταστήσουν το εσωτερικό εμπόριο αποδοτικότερο από την εξαγωγή, ή στο να ευνοήσουν, κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο, το προϊόν που προορίζεται για το εσωτερικό εμπόριο, εις βάρος του προϊόντος που προορίζεται για εξαγωγή.

2) α) Εθνικός μηχανισμός παρεμβάσεως είναι ασυμβίβαστος προς τον κανονισμό 234/68 περί ιδρύσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των ζώντων φυτών και των προϊόντων της ανθοκομίας, καθόσον προϊόντα, μη ανταποκρινόμενα στους κοινοτικούς κανόνες ποιότητας που έχουν καθοριστεί δυνάμει του κανονισμού, γίνονται δεκτά στην παρέμβαση.

β) Εσωτερικός φόρος επί των πωλήσεων προϊόντων είναι ασυμβίβαστος προς τις απαγορεύσεις διακρίσεων που προκύπτουν από τη Συνθήκη ΕΟΚ, όταν πλήττει τις πωλήσεις κατά την εξαγωγή βαρύτερα από τις πωλήσεις στην εγχώρια αγορά, ή όταν το προϊόν του φόρου προορίζεται στο να ευνοήσει τα εγχώρια προϊόντα.

Lecourt Mackenzie Stuart Donner Monaco

Pescatore Kutscher Sørensen

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Ιανουαρίου 1975.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο πρόεδρος
R. Lecourt